

Літопис події

ВСЕУКРАЇНСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ, ПРИСВЯЧЕНА ІВАНОВІ ФРАНКУ

29 вересня 2016 р. в Інституті філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка відбулася Всеукраїнська науково-практична конференція "Титан духу і чину", організатором якої виступила кафедра історії української літератури, теорії літератури та літературної творчості. Пленарне засідання відкрили вітальні промови директора Інституту філології проф. Г. Семенюка та громадсько-культурного діяча, онука Івана Франка – Р. Франка. Проблема розуміння та сприйняття особистості й творчості І. Франка була присвячена доповідь Ю. Коваліва ("Парадокси франкознавчої рецепції"). Я. Горак у доповіді "Діяння римські" ("Gesta Romanorum") у науковій та художній рецепції Івана Франка ґрунтовно проаналізував особливості наукових зацікавлень І. Франка середньовічною збіркою притч "Діяння римські", розкрив специфіку їх відображення у його художній творчості. Темі національного характеру діяльності й творчості І. Франка був присвячений виступ В. Сергійчука "Справді поет української національної честі". Д. Чистяк у доповіді "Трансформація бельгійської символістської поезиї в перекладацькій інтерпретації Івана Франка" розкрив особливості рецепції творчої спадщини І. Франка крізь призму перекладацької майстерності, а також продекламував свій переклад віршів Каменяря французькою мовою. О. Рибась виступила з доповіддю "Специфіка моделювання віденського дискурсу в прозі І. Франка та С. Яричевського". Роль І. Франка в процесах державотворення, особливості вшанування його пам'яті висвітлив директор Міжнародного фонду Івана Франка І. Курус. Доповідач наголосив на потребі встановлення повнофігурного пам'ятника Каменяря в Києві, розповів про особливості заснування та реалізації Міжнародної премії імені Івана Франка. Роботу пленарного засідання завершив виступ народного ансамблю української музики "Роксоланія", у виконанні якого прозвучали пісні на слова Івана Франка.

На секційних засіданнях було заслухано й обговорено ряд цікавих виступів, у яких висвітлювалися актуальні історико-літературні, теоретичні, мовознавчі, компаративні, рецептивні, фольклористичні, перекладознавчі аспекти творчої спадщини Івана Франка: "Порівняльні студії Івана Франка: рух наукової думки і "гнучкість" методик" (Л. Грицик), "Наукові стратегії І. Франка-медієвіста" (О. Сліпушко), "Поезія Адама Міцкевича як предмет наукових і перекладацьких зацікавлень Івана Франка" (О. Астаф'єв), "Вплив творчості Івана Франка на літературний дискурс Нью-Йоркської групи" (Т. Карабович), "Образи ріпників і шахтарів в українській літературі кінця XIX – початку XX ст." (М. Суліма), "Був "цілим чоловіком", або ж Двопівкульний Франко" (А. Ткаченко), "Проза Івана Франка та Ірини Вільде: художня реляція "екзистенційність – наратив"" (А. Гурбанська), "Жіноча проза кінця XIX – початку XX ст. в критичній рецепції Івана Франка" (Н. Гаєвська), "Контамінація філософування й художнього відображення у філософських поемах І. Франка" (О. Векуа), "Образи Каїна і Авеля в апокрифічних студіях Івана Франка" (О. Ткаченко), "Іншомовні назви художніх творів Івана Франка" (М. Ціліна), "Іван Франко та Микола Дашкевич: проблеми спадкоємності в літературознавстві" (Г. Александрова), "Джерелознавчий дискурс бібліотеки Івана Франка" (М. Гнатюк), "Рецепція постаті Івана Франка у драмі "Таїна буття" Тетяни Іващенко" (М. Шаповал), "І. Я. Франко як популяризатор позитивізму" (О. Богдашина), ""Ми мусимо навчитися чути себе українцями...": Іван Франко і Микола Сумцов" (А. Калинчук), "Фемінний дискурс малої прози Євгенії Бохенської та Івана Франка" (Т. Ткаченко), "Іван Франко про візантійський протопласт киеворуського літописання" (В. Суліма), "Функції прийомів жанрової літератури у "бориславських оповіданнях" Івана Франка" (С. Вівар), "Авторська апокрифологія у поезії Івана Франка і Віри Вовк: проблема народного католицизму" (О. Смольницька), "Специфіка художнього втілення авторської позиції у малій прозі І. Франка" (О. Пилипей), "Рецепція творчої спадщини й образу І. Франка в літературній творчості О. Лишеги" (К. Девдера) та ін.

Питання, які обговорювалися на конференції, увиразнили поліфонізм і невичерпність франкознавчого дискурсу, засвідчили непроминальність і актуальність ідей і творів Івана Франка, активізували подальші наукові пошуки, спрямовані на поглиблене вивчення та незаангажовану рецепцію творчої спадщини митця.

Ірина Приліпко
м. Київ

Отримано 4 жовтня 2016 р.